

Arrest

**nr. 54 811 van 24 januari 2011
in de zaak RvV X / II**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.**

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ethiopische nationaliteit te zijn, op 22 oktober 2010 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 11 oktober 2010 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk verklaard wordt.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 2 december 2010, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 januari 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat C.-M. VERLEYEN, die loco advocaat S. VERSTRAETE verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. VAN DE VYVER, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekster diende via een op 16 juni 2010 gedateerd schrijven een aanvraag in om, in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), tot een verblijf gemachtigd te worden.

1.2. Via een op 14 juli 2010 gedateerd schrijven diende verzoekster een tweede aanvraag in om, in toepassing van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet, tot een verblijf gemachtigd te worden.

1.3. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid nam op 9 september 2010 de beslissing waarbij de tweede aanvraag van verzoekster om tot een verblijf gemachtigd te worden onontvankelijk werd verklaard. Deze beslissing werd verzoekster op 24 september 2010 ter kennis gebracht.

1.4. Op 11 oktober 2010 nam de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de beslissing waarbij de eerste aanvraag van verzoekster om tot een verblijf gemachtigd te worden onontvankelijk werd verklaard. Deze beslissing, die verzoekster op 20 oktober 2010 ter kennis werd gebracht, is gemotiveerd als volgt:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 16.06.2010 werd ingediend door :

(A. A., M.)(...)

In toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd bij artikel 4 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is.

Reden:

De aanvraag ging niet vergezeld van een kopie van het internationaal erkend paspoort of een gelijkgestelde reistitel, noch van een kopie van de nationale identiteitskaart, noch van een geldige motivering die toelaat betrokkene vrij te stellen van deze voorwaarde op grond van art. 9bis, §1 van de wet van 15.12.1980, gewijzigd door art. 4 van de wet van 15.09.2006.

Het door betrokkene voorgelegde stuk met name de kebelekaart, kan niet aanvaard worden als zijnde een identiteitsdocument, aangezien de omzendbrief van 21.06.07 (punt II C 1-b) stelt dat de identiteit en nationaliteit moet bewezen worden door een internationaal erkend paspoort, of een gelijkwaardige reistitel, of een identiteitskaart. Een kebelekaart wordt afgeleverd door de lokale administratie en niet door de nationale autoriteiten bevoegd voor de afgifte van identiteitsdocumenten, bijgevolg kan dit document niet beschouwd worden als een nationale identiteitskaart.

In dit opzicht kan ook het attest van gezinssamenstelling en de geboorteakte van het kind van betrokkene niet weerhouden worden door onze diensten als zijnde een identiteitsdocument. Deze documenten tonen de familiale banden aan, die betrokkene in België heeft, maar vormen geenszins een bewijs van haar eigen identiteit en nationaliteit. Gezien deze aanvraag niet van een identiteitsstuk, noch van een geldige verschoning voor de afwezigheid ervan vergezeld is, is de documentaire ontvankelijkheidsvoorwaarde voor deze aanvraag niet vervuld.”

Dit is de bestreden beslissing.

2. Over de rechtspleging en de ontvankelijkheid

2.1. De procedures voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) zijn vooralsnog kosteloos, zodat geen gevolg kan verleend worden aan de vraag van verzoekster om verweerder te veroordelen tot de kosten van het geding.

2.2.1. Verweerder werpt, bij wijze van exceptie, op dat verzoekster geen belang heeft bij het ingestelde beroep. Hij betoogt dat op 9 september 2010 reeds een identieke beslissing werd genomen die definitief is, nu deze niet aangevochten werd.

2.2.2. De Raad merkt op dat het feit dat een andere aanvraag van verzoekster om tot een verblijf gemachtigd te worden werd afgewezen op zich niet toelaat te besluiten dat zij geen belang zou hebben bij voorliggend beroep. Een eventuele vernietiging van de bestreden beslissing zal er immers toe leiden dat verweerder een nieuwe beslissing zal dienen te nemen waarbij hij rekening zal dienen te houden met de overwegingen van dit arrest.

De exceptie is ongegrond.

2.3. Verweerder betwist voorts de ontvankelijkheid van de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing. Uit hetgeen hierna volgt zal blijken dat de vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring samen dienen te worden behandeld, aangezien het beroep tot nietigverklaring slechts korte debatten vereist. In die omstandigheden is het niet nodig om de opgeworpen exceptie te onderzoeken.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. In een enig middel voert verzoekster de schending aan van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet en van de materiële motiveringsplicht.

Zij verstrekt volgende toelichting:

“Ten onrechte oordeelde verwerende partij dat de door verzoekster aangehaalde elementen geen uitzonderlijke omstandigheid vormen waarom zij haar aanvraag om machtiging tot verblijf niet zou kunnen indienen via de gewone procedure namelijk via de diplomatieke of consulaire post bevoegd voor de verblijfplaats of de plaats van (opont)houd in het buitenland.

“Uitzonderlijke omstandigheden” zijn die omstandigheden die een terugkeer naar het land van herkomst om er de vereiste formaliteiten te vervullen verhinderen of bijzonder moeilijk maken.

Verzoekster heeft in haar verzoekschrift uitdrukkelijk de onmogelijkheid opgegeven om een aanvraag in te dienen in haar land van herkomst:

“Het is voor Mevr. (M. A. A.) onmogelijk om een aanvraag in te dienen in haar land van herkomst, zijnde Ethiopië en dit gelet op het feit dat het kind minder dan drie maanden oud, tot op heden borstvoeding krijgt. Het is voor de moeder dan ook onmogelijk om haar jonge baby alleen thuis te laten. Gelet op de lange reisafstand en de barre omstandigheden in Ethiopië is het evenmin aangewezen om met het kind naar het land van herkomst te reizen.”

Uit de motivering van de beslissing blijkt niet dat de verwerende partij op dit element heeft geantwoord. In de bestreden beslissing is hieromtrent geen enkele overweging terug te vinden.

Bovendien weigert de ambassade van Ethiopië om aan verzoekster een bewijs van nationaliteit te verschaffen, zodat het de facto onmogelijk is voor verzoekster om na(a)r Ethiopië af te reizen, en dit op grond van volgende motivatie (stuk 2):

“The Embassy of the Federal Democratic of Ethiopia in Brussels acknowledges the receipt of your application dated on September 24 2010 in which you requested the Embassy to provide you with an Ethiopian Identity.

So Sorry the Embassy could not provide you the requested document until you produce sufficient evidence that confirms your Ethiopian Nationality beyond reasonable doubt.”

Vrije vertaling:

“De ambassade van de Federale Democratie van Ethiopië in Brussel erkent uw verzoek d.d 24 september 2010 ontvangen te hebben waarin u de ambassade verzocht om u een Ethiopische identiteitskaart af te leveren.

Het spijt ons u te moeten meedelen dat wij u het gevraagde document niet kunnen afleveren tot u ons voldoende bewijs aanbrengt dat uw Ethiopische nationaliteit zonder redelijke twijfel bewijst.”

Tenslotte heeft verzoekster haar nationaliteit bewezen en dit aan de hand van haar “Kebele Identity Card” (stuk 3). De verwerende partij stelt dat “de kebelekaart” niet zou aanvaard worden als zijnde een identiteitsdocument en dit gelet op de omzendbrief van 21.06.07 die stelt dat de identiteit en nationaliteit bewezen moeten worden door een internationaal erkend paspoort, of een gelijkwaardige reistitel, of een identiteitskaart. Verwerende partij stelt verder dat een kebelekaart afgeleverd wordt door de lokale administratie en niet door de nationale autoriteiten bevoegd voor de afgifte van identiteitsdocumenten, zodat dit document niet zou kunnen beschouwd worden als een nationale identiteitskaart.

De verwerende partij miskent hierbij het feit dat de "kebele" net wel de bevoegde autoriteit is om identiteitskaart af te leveren en dat Ethiopië geen centrale administratie heeft die vergelijkbaar is met bijvoorbeeld de Belgische of de Nederlandse gemeentelijke basisadministratie. Ten bewijze van voorgaande verwijst verzoekster naar volgende passage in een algemeen ambtsbericht inzake Ethiopië van december 2006 uitgaande van de Nederlandse regering, meer bepaald de "Directie Pe(r)sonen-verkeer, Migratie en Vreemdelingenzaken, Afdeling Asiel- en Migratiezaken" gevestigd te 2500 EB DEN HAAG, Postbus 20061, p. 41 (stuk 4):

"Ethiopië heeft geen centrale administratie die vergelijkbaar is met bijvoorbeeld de Nederlandse gemeentelijke basisadministratie. Evenmin is de afgifte van documenten wettelijk geregeld. In de praktijk is de afgifte van het basisdocument, de 'Kebele Identity Card', in Ethiopië overgelaten aan de discretionaire bevoegdheid van kebeles, de laagste administratieve eenheid in Ethiopië. Het aantal kebeles in Ethiopië wordt geschat op 10.000. Ter illustratie, Addis Abeba had tot augustus 2004 200 kebeles. Dit aantal is tot 100 teruggebracht om een meer effectief bestuur mogelijk te maken. Addis Abeba is in dat kader opgedeeld in 10 sub-city's met elk een maximum van 10 kebeles waarin tussen de 35 en 50 duizend mensen wonen. Daarnaast zijn er 20 voorheen zelfstandige rurale kebeles samengevoegd met naburige kebeles van Addis Abeba. Door het ontbreken van wetgeving en een centrale basisadministratie alsmede het grote aantal kebeles is het onmogelijk om een uitputtende beschrijving te geven van afgifteprocedures van documenten."

Verzoekster heeft haar identiteit dan ook weldegelijk bewezen door het voorleggen van haar "Kebele Identiteitskaart".

3.2. Verweerder repliceert als volgt:

("...)

Uit het administratief dossier en ook uit de inhoud van het verzoekschrift blijkt dat de aanvraag van verzoeker niet vergezeld ging van een kopie van een identiteitskaart noch van een geldige motivering tot vrijstelling ervan, zodat de gemachtigde geheel terecht heeft beslist de aanvraag van verzoeker onontvankelijk te verklaren.

"De bedoeling van artikel 9 bis is een duidelijk kader te scheppen voor de aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf die in buitengewone omstandigheden wordt ingediend door een vreemdeling bij de burgemeester van de plaats waar hij verblijft. Zo wordt duidelijk bepaald dat een identiteitsdocument, zijnde een paspoort of daarmee gelijkgestelde reistitel onontbeerlijk is. "(R.v.V. nr. 3808 van 20.11.2007)

In casu heeft de gemachtigde immers o.m. dienen vast te stellen dat, zoals ook gesteld in de bestreden beslissing, verzoekster haar advocaat in de aanvraag de afwezigheid van een paspoort motiveert door de voorlegging van een Kebelekaart, doch dat verzoekster niet op geldige wijze aantoonde dat zij zich in de onmogelijkheid bevindt om het vereiste identiteitsdocument te verwerven in België.

De gemachtigde motiveert dienomtrent terecht in de bestreden beslissing:

De aanvraag ging niet vergezeld van een kopie van het internationaal erkend paspoort of een gelijkgestelde reistitel noch van een kopie van de nationale identiteitskaart, noch van een geldige motivering die toelaat betrokkene vrij te stellen van deze voorwaarde op grond van art. 9bis, § 1 van de wet van 15.12.1980, gewijzigd door art. 4 van de Wet van 15.09.2006.

Het door betrokkene voorgelegde stuk met name de kebelekaart, kan niet aanvaard worden als zijnde een identiteitsdocument, aangezien de omzendbrief van 21.06.07 (punt II C 1-b) stelt dat de identiteit en nationaliteit moet bewezen worden door een internationaal erkend paspoort, of een gelijkwaardige reistitel of een identiteitskaart. Een kebelekaart wordt afgeleverd door de lokale administratie en niet door de nationale autoriteiten bevoegd voor de afgifte van identiteitsdocumenten, bijgevolg kan dit document niet beschouwd worden als een nationale identiteitskaart.

In dit opzicht kan ook het attest van gezinssamenstelling en de geboorteakte van het kind van betrokkene niet weerhouden worden door onze diensten als zijnde een identiteitsdocument. Deze documenten tonen de familiale banden aan, die betrokkene in België heeft, maar vormen geenszins een bewijs van haar eigen identiteit en nationaliteit. Gezien deze aanvraag niet van een identiteitsstuk, noch van een geldige verschoning voor de afwezigheid ervan vergezeld is, is de documentaire onontvankelijkheidsvoorwaarde voor deze aanvraag niet vervuld.

Verzoekster haar beschouwingen kunnen geen afbreuk doen aan de in casu genomen beslissing, die ten genoegen van recht gemotiveerd is en terecht werd genomen.

Er dient te worden vastgesteld dat aan verzoekster wel degelijk de mogelijkheid werd gegeven haar standpunt naar voor te brengen, en dit bij het indienen van haar aanvraag om machtiging tot verblijf. Hierbij kon zij alle feitelijke informatie verschaffen die zij wenste te geven, en haar aanvraag met nuttige elementen en stukken staven.

Er dient te worden besloten dat de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid, op basis van de hem beschikbaar gestelde informatie, met kennis van zaken kon overgaan tot het nemen van de bestreden beslissing dd. 28.07.2010 (zie ook R.v.V. nr. 2.023 dd. 27.09.2007).

Verzoekster kan zich niet beroepen op stukken die niet werden voorgelegd aan de gemachtigde van de Federale Staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid en zich niet in het administratief dossier bevinden.

De regelmatigheid van een bestuursbeslissing dient te worden beoordeeld in functie van de gegevens waarover het bestuur ten tijde van het nemen van zijn beslissing kon beschikken om deze beslissing te nemen. (Zie ook: RvV, nr. 509, 29 juni 2007)

In verzoekers middel is met deze regel geen rekening gehouden. waardoor het geenszins tot de beoogde nietigverklaring kan leiden.

Verzoekster kan niet dienstig anders voorhouden.

De gemachtigde van de federale Staatssecretaris van Migratie- en Asielbeleid heeft geheel terecht, en binnen de hem ter zake toebedeelde bevoegdheid, geoordeeld dat verzoeksters aanvraag om machtiging tot verblijf onontvankelijk diende te worden verklaard.

De gemachtigde handelde daarbij na grondig onderzoek van de elementen die verzoeksters concrete situatie daadwerkelijk kenmerken, en conform de ter zake toepasselijke rechtsregels, de beginselen van behoorlijk bestuur inclusief.

3.3. Het artikel 9bis, § 1, van de Vreemdelingenwet, dat verzoekster geschonden acht, luidt als volgt:

“§ 1. In buitengewone omstandigheden en op voorwaarde dat de vreemdeling over een identiteitsdocument beschikt, kan de machtiging tot verblijf worden aangevraagd bij de burgemeester van de plaats waar hij verblijft. Deze maakt ze over aan de minister of aan diens gemachtigde. Indien de minister of diens gemachtigde de machtiging tot verblijf toekent, zal de machtiging tot verblijf in België worden afgegeven.

De voorwaarde dat de vreemdeling beschikt over een identiteitsdocument is niet van toepassing op:

- de asielzoeker wiens asielaanvraag niet definitief werd afgewezen of die tegen deze beslissing een overeenkomstig artikel 20 van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, toelaatbaar cassatieberoep heeft ingediend en dit tot op het ogenblik waarop een verwerpingsarrest inzake het toegelaten beroep is uitgesproken;

- de vreemdeling die zijn onmogelijkheid om het vereiste identiteitsdocument te verwerven in België, op geldige wijze aantoonde.

Uit deze bepaling blijkt dat een vreemdeling die via de burgemeester van de plaats waar hij verblijft een verblijfsmachtiging wenst te verkrijgen enerzijds zijn identiteit dient aan te tonen en anderzijds aannemelijk moet maken dat er buitengewone omstandigheden zijn. Alvorens de aanvraag ten gronde kan onderzocht worden dient verweerder derhalve te onderzoeken of voldaan werd aan deze, door de wetgever voorziene, ontvankelijkheidsvoorwaarden. In casu oordeelde verweerder dat verzoekster in gebreke bleef haar identiteit aan te tonen aan de hand van een kopie van een internationaal erkend paspoort of van een gelijkgestelde reistitel of van een kopie van de nationale identiteitskaart en dat zij evenmin een geldige motivering in haar aanvraag om tot een verblijf gemachtigd te worden opnam die toeliet haar vrij te stellen van deze voorwaarde. Verzoekster gaat dan ook uit van een verkeerde lezing van de

bestreden beslissing, waar zij stelt dat verweerder ten onrechte oordeelde “dat de door verzoekster aangehaalde elementen geen uitzonderlijke omstandigheid vormen.”

Aangezien verweerder vaststelde dat niet voldaan was aan één van de ontvankelijkheidsvoorwaarden en dit volstaat om de aanvraag om machtiging tot verblijf, in toepassing van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet, af te wijzen, diende hij niet meer na te gaan of de andere ontvankelijkheidsvoorwaarde vervuld was. Verzoekster kan dan ook niet gevolgd worden in haar stelling dat artikel 9bis van de Vreemdelingenwet geschonden werd omdat verwerende partij geen standpunt heeft ingenomen omtrent de door haar aangevoerde buitengewone omstandigheden.

Verzoekster stelt voorts dat verweerder artikel 9bis van de Vreemdelingenwet en de materiële motiveringsplicht geschonden heeft door ten onrechte de door haar neergelegde kopie van haar “Kebele Identity Card” niet als een identiteitsdocument in de zin van voormelde wetsbepaling te beschouwen. Er dient evenwel benadrukt te worden dat uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij artikel 9bis in de Vreemdelingenwet werd ingevoerd blijkt dat een identiteitsdocument in de zin van deze bepaling “een paspoort of een daarmee gelijkgestelde reistitel” is (*Parl.St.*, Kamer, 2005-2006, nr. 2478/001, 33). Verzoekster toont met haar uiteenzetting omtrent het door haar voorgelegde document niet aan dat verweerder een verkeerde invulling gegeven heeft aan het begrip identiteitsdocument in de zin van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet. Zij maakt immers geenszins aannemelijk dat haar kebelekaart een paspoort of daarmee gelijkgestelde reistitel is.

In de mate dat verzoekster nog verwijst naar een schrijven van de Ethiopische ambassade van 24 september 2010, waarin wordt gesteld dat haar geen document kan afgeleverd worden waaruit blijkt dat zij een Ethiopische onderdaan is, kan enkel worden opgemerkt dat niet blijkt dat verzoekster dit document aan verweerder heeft overgemaakt. Verweerder kon derhalve bij het nemen van de bestreden beslissing geen rekening houden met dit stuk. Daarenboven moet worden geduurd dat het feit dat de eerste secretaris van de ambassade van Ethiopië stelt de nationaliteit van verzoekster niet te kunnen bevestigen, omdat verzoekster in gebreke bleef de vereiste overtuigingsstukken hiertoe neer te leggen, niet zonder meer leidt tot de vaststelling dat zij in de onmogelijkheid is om een reisdocument te verwerven. Het door verzoekster bij haar verzoekschrift gevoegde schrijven toont enkel aan dat zij ofwel naliet haar aanvraag zorgvuldig te onderbouwen met bewijsstukken, ofwel dat zij zich tot de verkeerde diplomatieke post richtte. Het feit dat een ambtenaar van het land waarvan verzoekster beweert een onderdaan te zijn niet bereid is om zonder meer een identiteitsdocument – dat toelaat vast te stellen dat verzoekster een Ethiopische onderdaan is – af te leveren, laat ook niet toe te besluiten dat verweerder verkeerdelijk of op kennelijk onredelijke wijze oordeelde dat verzoeksters aanvraag om tot een verblijf gemachtigd te worden onontvankelijk is bij gebreke aan een identiteitsdocument in de zin van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet.

De uiteenzetting van verzoekster laat niet toe te concluderen dat de bestreden beslissing is genomen op grond van onjuiste gegevens, op kennelijk onredelijke wijze of met overschrijding van de appreciatiebevoegdheid waarover de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid beschikt. Een schending van de materiële motiveringsplicht of van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet blijkt derhalve niet.

Het enig middel is ongegrond.

4. Korte debatten

Verzoekster heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig januari tweeduizend en elf door:

dhr. G. DE BOECK,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

G. DE BOECK